

չի թող, այլ ամայի եւ խոսպան դարձոյց եւ
 էած աւեր. եւ ասին թէ վասն այն սուղ է
 ապրչմեղէնն. զի ոչ թութի ծառ մնաց, ոչ
 պօճիկ. զամէնն քանդեց Մանօղլին: Եւ եր-
 րորդունմն ամին գնաց նա առ Փափն եւ մկրը- 145
 տեալ եղեւ քրիստոնեայ. եւ Փափն երեստ
 չինդ զատրդայ զօրօք յօգնութիւն. եւ նա եկեալ
 բազում կղզիս եւ քաղաքս տապալէր եւ կոր-
 ծանէր. այլ եւ զԱյա Փայաս, Տրապուլուն եւ
 զայլ ծովեղերայս եւ եալուն եւ սկէլէս տիրա- 150
 պետեայ. եւ զարձեալ գնաց ի Հոռոմ եւ անդր
 վախճանեցաւ: Իսկ յետ նորա որդին ա՛յլ ա-
 բխագոյն երեւեցաւ եւ լաւ անուն ժառանկեաց:

Եկեսցուք ի բանն մեր. զի տվաք Համա
 մէկ մէկ ոռույ: Եւ անտի եկաք խան մի, ուր 155
 չինդական փարայ առին: Անտի հասաք ի
 խան ԹՈՒՄԱՅ. եւ անդ օթեցաք, զի մեծ խան
 էր, վրմաչէն եւ զեղեցիկ. եւ մեծ գետ մի
 առջեւովն կ'երթայր:

ՀԱԼԷՊ

Եւ անտի անցաք մէկ օրն ի հռչակաւոր
 եւ մեծահամբաւ մայրաքաղաքն Հալապ¹. եւ
 Հոգեւոր Տէրն տարաւ զմեզ ընդ իւր ի Դար-

144 քանթեց: — 152 յարիագոյն: — 155 եկաք
 չիբ: — 157 յօթեցաք:

1 հռչակաւոր:

¹ Հալէպի նուիրուած այս գլուխը գրեթէ ամբողջ-
 օթեամբ յառաջ բերած էինք «Հանդէս Ամսօրեայ»,
 1933, էջ 307—308 եւ 318—319: Հոն խօսած ենք նաեւ
 Ս. Բառասնից եկեղեցւոյ նորոգութեան եւ Պետիկ-
 Պետրոս եւ Սանոս եղբարց դարձունէութեան վրայ (էջ
 309—333):